

LEGOWISKO DLA PIESKA

Wszyscy chyba lubimy zwierzęta, hodujemy je, karmimy i czasem pielęgnujemy, lecz nie zawsze dbamy o ich potrzeby życiowe. Wyjęty samotnie, zamknięty w mieszkaniu pies nie należy niestety do rzadkości.

Chcąc zapewnić pieskowi miejsce do leżenia i spania, ale nie na przygodnym fotelu czy tapczanie, trzeba wykonać dla niego proste i wygodne legowisko i umieścić je w mieszkaniu w najbardziej dogodnym (dla domowników i dla pieska) miejscu.

Takie legowisko może być wykonane w różny sposób i z różnych materiałów, ale najbardziej praktyczne i wygodne w użyciu okazało się legowisko przedstawione na rys. 1.

Jest to płyta drewniana oparta na 4 podnóżkach, na której mieści się obudowane listwami (z trzech stron) legowisko i nieobudowane żerowisko z dwoma otworami na miseczki do jałda i wody. Legowisko powinno być zaopatrzone w miękki materacyk wypchany trawą morską lub sztucznym włosiem.

Do zbudowania takiego legowiska najlepiej nadaje się drewno ulepszone w postaci płyt (pilśniowych, sklejkowych, wiórowych, paździerzowych), a nie desek, których łączenie na szerokość za pomocą kleju jest dość trudne i pracochłonne i wymagające posiadania odpowiedniego kompletu narzędzi i urządzeń pomocniczych.

Na legowiska dla piesków (małych i średnich) dostatecznie trwałym i mocnym materiałem mogą być miękkie płyty pilśniowe grubości 10—15 mm (odpady), natomiast legowiska dla dużych psów mogą być wykonywane z płyt wiórowych lub sklejkowych surowych lub laminowanych obustronnie tworzywami sztucznymi.

Potrzebne do wykonania w/w legowiska materiały możemy zakupić w sklepach z materiałami drzewny-

mi, bądź (w postaci odpadów) w spółdzielniach stolarskich lub w punktach usługowo-naprawczych, w których najłatwiej można je nabyć.

Oprócz wymienionych materiałów potrzebne będą następujące narzędzia: piła rozplatinca, dłuto płaskie, wkrętak, świder, pilnik, szczypce, młotek i węgielnica. W przypadku użycia do budowy legowiska płyt pilśniowych można zastąpić piłę i dłuto — ostrym nożem.

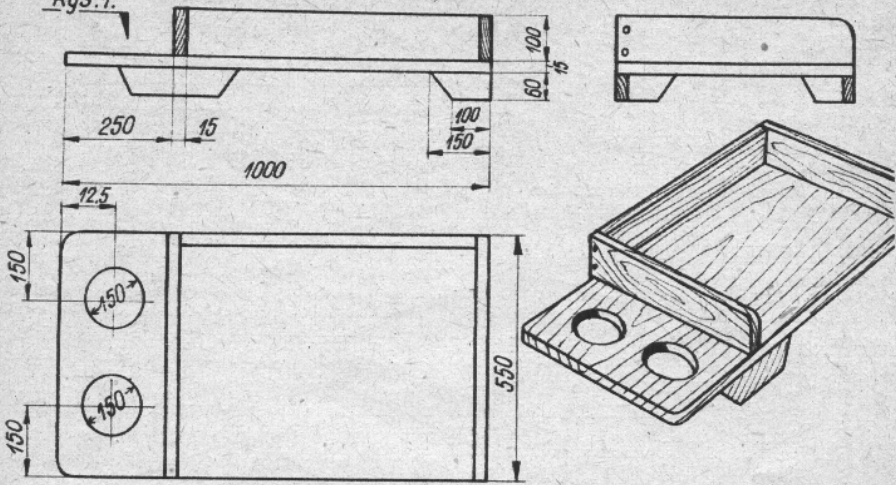
Wymiary legowiska, zależne zawsze od wielkości piesków, należy ustalić w każdym przypadku doświadczalnie, gdyż trudno byłoby przewidzieć je z góry dla wszystkich wielkości i ras psów. Najwłaściwiej byłoby zmierzyć wysokość i długość pieska i obliczyć z pewnym nadmiarem potrzebną dla niego powierzchnię do leżenia. Byłaby to część wypraczynkowa, którą powinno się obudować z trzech stron listwami szerokości 50—100 mm. Druga część — żerowiskowa, byłaby zależna od wielkości misek oraz od powierzchni rozrzutu karmy, którą prawie każdy pies podczas jedzenia w mniejszym lub większym stopniu rozrzuca lub rozchlapuje. Część ta powinna być wykonana z materiału wodoodpornego, łatwego do zmywania lub ścierania mokrymi szmatkami.

Wykonanie legowiska zaczniemy od podstawy (rys. 2). Po wyznaczeniu na płycie ustalonych uprzednio wymiarów podstawy wycinamy ją piłą lub nożem i wyrównujemy pilnikiem do drewna na przekrojach.

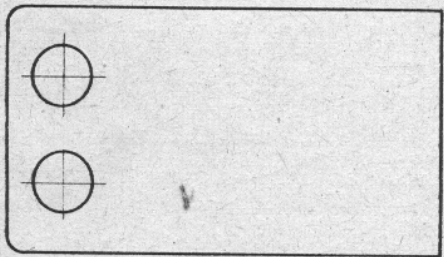
Następnie wyrzynamy w podstawie piłą włósnicową otwory na miski i również wyrównujemy je na przekrojach pilnikiem dopasowując dokładnie do pobocznic misek (miski powinny być dopasowane ciasno do otworów — tak aby pies nie mógł ich wywrócić nosem lub łapą).

Następnie z płyty lub deski wycinamy 4 podnóżki (rys. 3) i wygładzamy je na przekrojach. Podnóżki

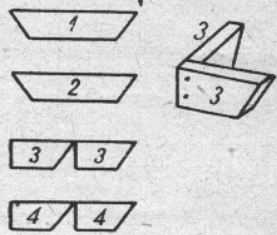
Rys. 1.



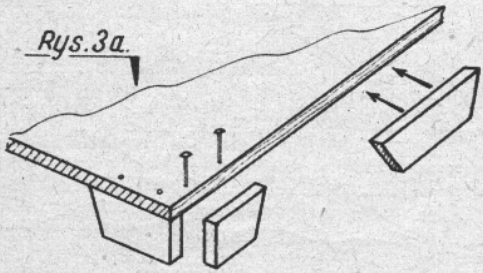
Rys. 2.



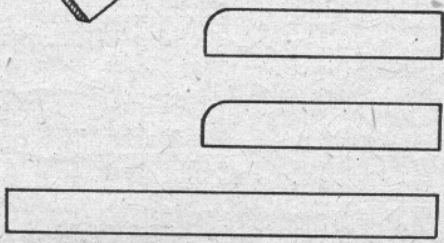
Rys. 3.

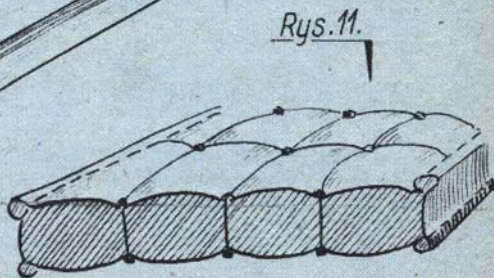
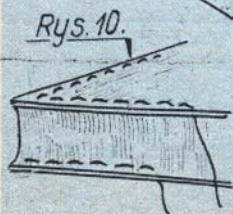
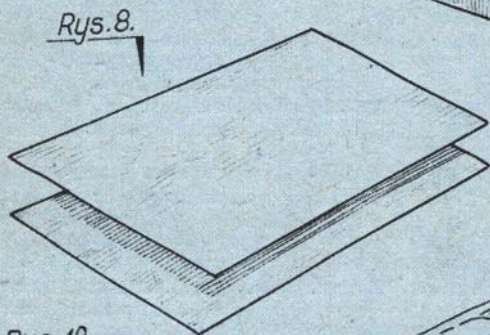
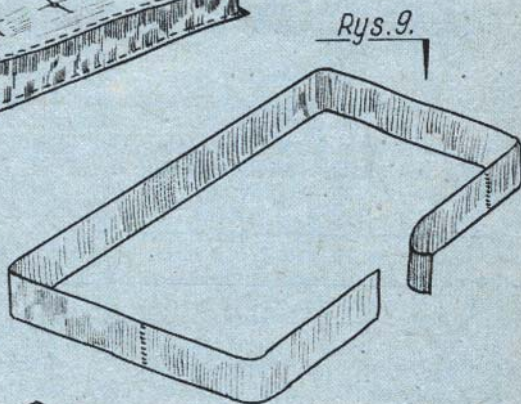
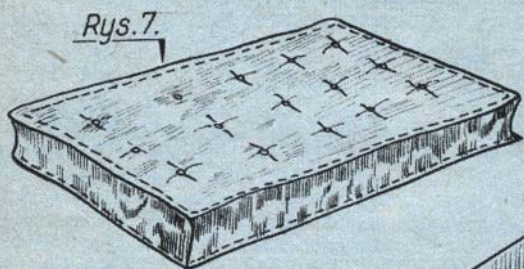
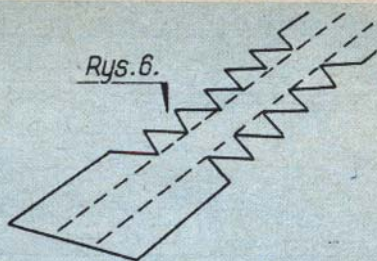
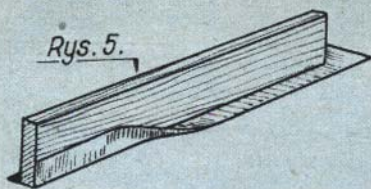


Rys. 3a.



Rys. 4.





przybijamy gwoździami do podstawy lub przykręcamy wkretami. Jeżeli podstawa będzie wykonana z płyty pilśniowej, to podnóżki możemy przybić do podstawy kołeczkami z drewna po uprzednim nawierceniu odpowiednich otworów w podstawie i podnóżkach (rys. 3a).

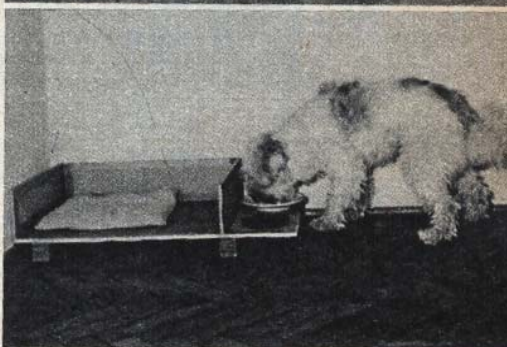
W podobny sposób połączymy z podstawą legowiska listwy-pobocznicę, wykonane z drewna sosnowego lub świerkowego albo z płyt pilśniowych (rys. 4). Górne krawędzie listew jak również naroża listew poprzecznych zaokrąglamy.

Jeśli na legowisko, podnóżki i obudowę podstawy użyjemy płyt pilśniowych, to przed rozpoczęciem ich obróbki dla utrwalenia ich powierzchni smarujemy je obustronnie rzadkim klejem stolarskim i zabezpieczamy ich krawędzie, aby się nie wykruszały, paskami mocnego papieru lub cienkiego płótna szerokości 50–60 mm (rys. 5). Paski te, dla łatwiejszego ich przyklejenia do zaokrąglonych naroży i podstawy, nacinamy w ząbki (rys. 6).

Po złączeniu wszystkich elementów legowiska, przystępujemy do wykończenia jego powierzchni, którą możemy dwukrotnie pomalować zwykłą farbą olejną i powlec z wierzchu bezbarwnym lakierem kopalowym (ale nie nitro).

Wykonane w ten sposób legowisko uzupełniamy materacem (rys. 7). Wierzch materaca uszyjemy ze ściślej gładkiej tkaniny, najlepiej drellichu, który jest łatwiejszy do prania i nie tak szybko się brudzi. Możemy również uszyć go ze starego płaszcza przeciwdeszczowego lub tzw. prochowca.

W tym celu wycinamy z posiadane-
go materiału dwa płyty (rys. 8) o wymiarach dostosowanych do wielkości leżącego pieska (np. 300 × 550 mm) oraz zszywamy z kilku pasków szerokości 80 mm jeden pas długości 1750 mm, na pobocznicy materacyka (rys. 9). Oba płyty tkaniny zszywamy z pobocznicy, lewymi stronami, w odległości 8–10 mm od brzegu, mocną nicią lnianą pozostawiając w jednym miejscu



nie zaszyty otwór długości 200 mm (rys. 10). Przez ten otwór odwrócimy zeszyte części materacyka na prawą stronę i wyrównamy szwy.

Przygotowaną do wypchania materacyka trawę morską lub włosie rozgęszczamy ręcznie, usuwając z niej wszelkie zanieczyszczenia, gruzelki itp., po czym wkładamy ją do środka materacyka układając równomiernie we wszystkich kierunkach i zaszywamy otwór.

Aby uniknąć skupiania się trawy pośrodku lub przy brzegach materacyka, wskazane jest przepikowanie go w dwóch kierunkach (wzdłuż i w poprzek) i następnie obszyć krawędzi tak jak w zwykłych materacach (rys. 11).

Przed zaszyciem otworu należy przesypać trawę lub włosie azotoksem, aby zapobiec zagnieżdżeniu się w materacyku szkodliwych insektów.

Lubomir Packiewicz